

Книга Даниїла - номер вісімдесят один

*Викриття історичного ревізйонізму в лаодикійському адвентизмі:
дослідження суперечки щодо Щоденного*

Jeff Pippenger

2024-02-14

Розмірковування від причини до наслідку нічого не варте, якщо наслідок визначено неправильно, як це зробили лаодикійські адвентистські історики, які владно повчають про обставини та постаті, пов'язані з Генеральною конференцією 1888 року в Міннеаполісі. Натхненний коментар визначає цю подію як повторення заколоту Корея, Датана й Авірама, що був зумовлений вироком, який присудив їм блукати пустелею сорок років, аж поки вони не померли. Той самий вирок було проголошено над лаодикійським адвентизмом.

Бунт включав таємні обговорення, під час яких бунтівники перебували в такій крайній лаодикійській сліпоті, що це перешкоджало їм зрозуміти, що Бог знав про їхнє планування за зачиненими дверима та їхній бунт. Як Корах, Датан і Авірам ховалися у своїх наметах, складали свої плани й поширювали свій бунт проти Мойсея, так само й древні мужі 1888 року ховалися за зачиненими дверима своїх домів, щоб змовлятися проти сестри Вайт, її сина та обраних посланців. Відтоді сестра Вайт, Джонс і Ваггонер мали стати об'єктом нападів.

Чотири покоління адвентизму поступово зростали у своєму бунті, як це показано у восьмому розділі книги Єзекіїля. Потаємні кімнати образів у фізичному храмі та людському храмі просякли злими помислами, і спіритизм опанував старців, поставлених охороняти народ. Напередодні 1888 року старці кидали тінь на авторитет Біблії, а потім і Духа пророцтва, а 1884 року відкриті видіння припинилися. Пантеїстичний спіритизм Келлога почав прокладати собі шлях в історії, що передувала 1888 року, а 1888 рік знаменує прихід другого покоління. Адвентистські історики, можливо, не зафіксували справжнього історичного свідчення бунту, що проявився на зібранні, але, за натхненим свідченням, небесні сторожі «чули кожне слово і записали» ті «слова в небесні книги».

Повстання, представлене у Єзекіїля «таємними кімнатами образів», означало напад на істинні підвалини. Воно означало напад на пророчицю та обраних посланців і позначило появу спіритизму. У тому поколінні Сатана мав здійснити наступний великий напад проти самої основи підвалин Вільяма Міллера.

Міллер побудував концептуальну основу всіх своїх пророчих тлумачень на розумінні, що дві спустошувальні сили у восьмому розділі, тринадцятому вірші книги Даниїла представляли спочатку язичництво, а згодом папство. У 1901 році Луїс Конрад, лідер лаодикійського адвентизму в Німеччині, відновив погляд занепалого протестантизму, що «щоденне» у книзі Даниїла представляло служіння Христа у святині.

У період після зустрічі в Мінеаполісі 1888 року спіритизм керівника медичного служіння посилювався, відчуження між лідерами тривало, оскільки наслідки відкинення вістки Джонса і Ваггонера й далі давалися взнаки. На початку нового століття В. В. Прескотт, лаодикійський адвентистський лідер, який здобув богословську освіту в школах відступницького протестантизму, узяв на себе сатанинську мантію, щоб просувати погляд Конраді на "щоденне", і, як завжди, "переможці пишуть історію".

Святі ангели записали справжню історію, але лаодикійський адвентизм сформував історичну позицію щодо суперечки навколо відкидання міллеритського розуміння «щоденного», через що будь-хто з «невчених» у лаодикійському адвентизмі вважає, що визначення «щоденного», яке Сестра Вайт ідентифікувала як таке, що походить від „ангелів, вигнаних з неба“, насправді є істинним ученням. На початку ХХ століття В. В. Прескотт очолив випуск видання під назвою «The Protestant». Уся концепція цього видання полягала в тому, щоб навчати, що розуміння Міллера «щоденного» було помилковим, і що відступницький протестантизм, де він здобув свою богословську освіту, мав рацію, приписуючи Христові сатанинський символ. У тій історії А. Г. Даніеллс (президент Генеральної конференції) об'єднався з Прескоттом у сатанинському нападі на істину, попри те, що Сестра Вайт безпосередньо підтримала погляд Міллера на «щоденне» як правильний.

Господь показав мені, що таблиця 1843 року була керована Його рукою і що жодну її частину не слід змінювати; що числа були такими, як Він хотів. Що Його рука була над нею й приховала помилку в деяких числах, так що ніхто не міг її побачити, доки Він не відняв Свою руку.

Тоді я побачив щодо 'Щоденного', що слово 'жертва' було додане людською мудрістю і не належить до тексту; і що Господь дав правильний погляд на нього тим, хто виголосили клич про годину суду. Коли існувала єдність, до 1844 року, майже всі були одностайні щодо правильного розуміння 'Щоденного'; але після 1844 року, в замішанні, були прийняті інші погляди, і за цим послідували темрява й замішання. Review and Herald, 1 листопада 1850 р.

На час нападу Прескотта і Даніелса на істину «щоденного» Прескотт і Даніелс представляли погляд меншості з цього питання, і порада сестри Вайт під час цієї суперечки, адресована цим двом чоловікам, полягала в тому, що їм слід замовкнути, хоча вона висловила це більш дипломатично, наприклад: «у мовчанні — ваша мудрість». Коли вона докоряла їм за їхній хибний погляд, вона також наголошувала, що питання «щоденного» не слід робити тестовим питанням. Історичні ревізіоністи, при цьому ревізіонізм — це історичний метод, початок якого приписують єзуїтському ордену Католицької церкви, використали її твердження про те, що «щоденне» не слід робити тестовим питанням, щоб перешкодити чесній оцінці цієї доктрини. Вони спотворюють її висловлювання, бо незмінно опускають те, що коли вона радила не порушувати питання «щоденного», вона завжди обумовлювала свої слова такими застереженнями, як «у цей час» або «за теперішніх обставин».

Як пророчиця, вона намагалася стримати наростаючу суперечку, яка була на межі спричинити великий розкол у церкві в цілому, і яку розпалювала меншість осіб, що

вважали, ніби, будучи лідерами, вони мають повноваження просувати все, що самі визначають як істину. І Господь через її вплив стримував сатанинську діяльність, аж поки вона не померла. Потім, у 1931 році, було здійснено нову спробу відкинути істину про «щоденне», і зрештою це вдалося. Сьогодні правильне розуміння визначення «щоденного» є поглядом меншості в лаодикійському адвентизмі, і за нинішніх обставин «щоденне» тепер безперечно є випробувальним питанням.

Коли думка більшості відповідає істинному розумінню, це не було випробуванням, але коли будь-яку істину оголошують помилкою, тоді це стає випробуванням. Коли у 1980-х роках, або близько того, було опубліковано збірку рукописів під назвою Manuscript Releases, тоді звернули увагу на статтю, яка так само прямо виступає проти погляду Прескотта і Даніелса на «щоденне», як і її схвалення погляду Міллера.

На цьому етапі нашого досвіду ми не повинні дозволяти, щоб наші думки відволікалися від особливого світла, даного [нам] для розгляду на важливому зібранні нашої конференції. І був брат Даніелс, над розумом якого працював ворог; і над вашим розумом та розумом старійшини Прескотта працювали ангели, вигнані з неба. Діло сатани полягало в тому, щоб відвернути ваші думки, аби були внесені «йоти й риси», які Господь не надихав вас вводити. Вони не були необхідними. Але це багато важило для справи істини. А якщо ваші думки можна було б відвернути до «йот і рисок», то це — справа сатанинського задуму. Ви вважаєте, що виправляючи дрібниці в написаних книгах, ви робили б велику справу. Але мені велено: Мовчання — красномовність.

Мені слід сказати: припиніть вишукувати хиби. Якби лише цю мету диявола можна було здійснити, тоді вам здається, що вашу працю вважали б надзвичайно чудовою за задумом. План ворога полягав у тому, щоб звести всі нібито заперечні риси до таких питань, щодо яких усі типи мислення не були одностайні.

А що тоді? Сталося б саме те діло, що до вподоби дияволу. Стороннім, не нашої віри, було б подано саме таке уявлення, яке їм до вподоби, що формувало б риси характеру, які спричинили б велику плутанину й відбирало б золоті миті, які слід було б ревно використовувати, щоб донести велику вістку до людей. Виклади з будь-якої теми, над якою ми працювали, не могли б усі узгоджуватися між собою, і результатом стало б заплутання умів віруючих і невіруючих. Це саме те, що Сатана задумав, аби сталося — будь-що, що можна було б роздмухати як незгоду.

Прочитайте Єзекіїля, розділ 28. Тепер тут велика праця, де можуть проявляти себе чужі духи. Але Господь має справу, яку потрібно звершити, щоб спасти гинучі душі; і ті місця, які Сатана, замаскований, міг би заповнити, вносячи замішання в наші ряди, він заповнить досконало, і всі ті дрібні розбіжності збільшаться, стануть помітними.

І від самого початку мені було показано, що Господь не доручив тягаря цієї праці ні старійшині Даніеллсу, ні Прескотту. Чи слід допускати сатанинські хитрощі, чи має це «Щоденне» бути такою великою справою, щоб його вводили, аби збивати людей з пантелику і гальмувати поступ роботи в цей важливий період часу? Цього не повинно бути, що б там не було. Цю тему не слід порушувати, бо дух, який буде внесено, буде

відштовхувальним, а Люцифер стежить за кожним рухом. Сатанинські сили розпочали б свою роботу, і в наші ряди було б внесено замішання. У вас немає підстав вишукувати розбіжності в поглядах, які не є випробувальним питанням; ваша мовчанка красномовна. Уся ця справа ясно переді мною. Якби диявол міг втягнути когось із наших людей у ці питання, як він і замислив, справа сатани тріумфувала б. Тепер слід без зволікання взятися до роботи і не висловлювати жодної [розбіжності] в поглядах.

Сатана спонукав би тих людей, що відійшли від нас, об'єднатися зі злими ангелами й гальмувати нашу працю неважливими питаннями, і яка ж [там] була б радість у таборі ворога. Згуртуйтеся, згуртуйтеся. Нехай усі розбіжності будуть поховані. Наше теперішнє завдання — віддати всі наші фізичні й мозково-нервові сили на те, щоб усунути ці розбіжності з дороги й досягти злагоди. Якби Сатані з його великою неосвяченою мудрістю було дозволено здобути бодай найменший вплив, [він би радів].

Тепер, коли я побачила, як ви працюєте, мій розум охопив усю ситуацію і наслідки, якщо ви підете далі й дасте тим, хто покинув нас, бодай найменшу нагоду внести замішання в наші ряди. Ваша відсутність мудрості була б саме тим, чого бажав би Сатана. Ваше гучне проголошення не було натхнене Святим Духом. Мені було доручено сказати вам, що ваше вишукування вад у працях людей, яких вів Бог, не натхнене Богом. І якщо це та мудрість, яку старійшина Данієллс дав би народові, ні в якому разі не давайте йому офіційної посади, бо він не вміє міркувати від причини до наслідку. Ваше мовчання щодо цього питання — ваша мудрість. А тепер, усяка діяльність на кшталт вишукування вад у публікаціях людей, яких уже немає в живих, — це не та праця, яку Бог доручив комусь із вас. Бо якби ці люди — старійшини Данієллс і Прескотт — дотрималися вказівок, даних щодо праці в містах, було б багато, дуже багато переконаних у правді й навернених, здібних людей, які [тепер] перебувають у становищах, де їх ніколи не вдасться досягти.

Увесь світ слід розглядати як одну велику сім'ю. І коли у вас є таке джерело знань, з якого можна черпати, чому ви роками залишали світ гинути, маючи свідчення, дані нашим Господом Ісусом Христом? Справжня релігія навчає нас розглядати кожного чоловіка і кожну жінку як особу, якій ми можемо чинити добро.

Це багато років видане друком: «Зрівноважений розум», свідчення для пресвітера Ендрюса. Розум можна виховувати, щоб він став силою, здатною розпізнавати, коли говорити і які тягарі взяти на себе й нести, бо Христос — ваш Учитель. І мені було дуже тривожно за вас [коли я бачила вас], як ви звеличуєте власну мудрість і обираєте курс, що вносить розбіжності в думках. Господь кличе мудрих людей, які вміють мовчати, коли для них це [є] мудрістю. Якщо ви хочете бути цілісною людиною, вам потрібне освячення через Ісуса Христа. Тепер щойно розпочалася праця, і нехай мудрість буде видна в кожному служителі, у кожному президентові [конференції]. Але тут була праця, за яку вам слід було взятися ще роки тому, де ви були потрібні, щоб піднести свій голос саме за цю справу. Христос дав усьому Своему народові особливі настанови, що вони мають робити і чого не мають робити. І нам залишилося небагато часу, щоб звершувати праведність Господню. Ви можете зрозуміти шлях Господній. Я бачила ваш

намір вести справи за власними задумами після того, як вас поставили президентом. Ви думали, що зробите дивовижні речі, які були б працею, яку Бог не доручив вам робити. Тепер ваша праця — не пригноблювати, а полегшувати всяку можливу нужду, якщо Господь прийняв вас на служіння. Але дуже рано ви дали свідчення, що мудрість і освячений розсуд не були вами виявлені. Ви різко порушували питання, які не були б прийнятні, якби Господь не дав світла.

Мені було вказано, що такі поспішні кроки не мали [бути] зроблені [такі], як обрання вас президентом конференції навіть ще на один рік. Але Господь забороняє будь-які подальші такі поспішні дії, доки це питання не буде представлено перед Господом у молитві; і оскільки до вас надійшло послання, що діло Господнє, яке лежить на президентові, є надзвичайно серйозною відповідальністю, у вас не було морального права так різко виступати, як ви це зробили, щодо питання 'Daily' і вважати, що ваш вплив вирішить це питання. Був старійшина Гаскелл, який ніс важкий тягар відповідальності, і є старійшина Ірвін та кілька людей, яких я міг би назвати, що несуть важку відповідальність.

Де була ваша повага до старших чоловіків? Яку владу ви могли здійснювати, без того, щоб залучити всіх відповідальних чоловіків, аби зважити цю справу? Але тепер розгляньмо цю справу. Ми маємо тепер переглянути, чи є це Господнє судження — з огляду на працю, яку було занедбано — виявляти ваше завзяття вести працю ще навіть на один рік. Якщо вам слід вести цю працю ще один рік за допомогою, яка приєднається до вас, у вас і в старійшини Прескотта має відбутися зміна. І смиріть свої серця перед Богом. Господь повинен побачити у вас вияв іншого досвіду, бо якщо коли-небудь людям потрібно було знову повернутися в цей [час], то це [є] старійшина Данієлс і старійшина Прескотт.

Слід обрати сімох чоловіків, які є мужами мудрості і через дію благодаті Божої [дають] свідчення [про] повторне навернення. Бо будь-які чоловіки, які настільки засліплені, що не можуть міркувати від причини до наслідку, що вони ігнорували б чоловіків, які несли на собі відповідальність за працю, і цих президентів конференцій, [щоб] чоловіки [які] несуть працю понад два роки були відкинуті, і стався такий імпульсивний наслідок, що чоловіки занедбали б саму працю, яка роками була поставлена перед ними — працю в містах, — і щоб жодної, або лише зовсім малої, уваги [було] надано старшим чоловікам для поради, а проголошували те, що вони обирають дати народів, — це саме по собі свідчить про небезпеку доручати таким чоловікам таку величну й чудову працю.

Христос не мертвий. Він ніколи не допустить, щоб Його справу вели в такий дивний спосіб. Залиште книги в спокої. Якщо якась зміна є необхідною, Бог подбає, щоб у цій зміні зберігалася гармонія, але коли послання довірено людям, на яких покладено велику відповідальність, [Бог] вимагає вірності, що діє любов'ю і очищає душу. Старійшини Данієлс і Прескотт потребують повторного навернення. З'явилася чужа справа, і вона не узгоджується з ділом, яке Христос прийшов у наш світ звершити; і всі, хто по-справжньому навернувся, звершуватимуть діла Христові.

Ми всі [маємо] виконати працю, яка прославить Отця. Ми дійшли до кризи — або уподібнитися характеру Ісуса Христа саме в цей підготовчий час, або й не намагатися [цього]. Старійшина Данієлс, [ви не повинні] відчувати себе вільним дозволяти своєму голосу лунати на весь голос, як ви робили за подібних обставин. І зрозумійте: президент конференції — не правитель. Він працює у співпраці з мудрими мужами, які займають посаду президентів і яких Бог прийняв. Він не має права втручатися в писання в друкованих книгах, що вийшли з-під пера тих, кого Бог прийняв. Вони більше не повинні панувати, якщо тільки не почнуть виявляти менше владного, домінуючого духу. Настала криза, бо Бога буде зневажено.

"Як Господь дивиться на неєвангелізовані міста? Христос на небі. Тепер слід визнати: 'Немає царської влади. І тепер настала криза цього світу. Тепер Я — Сила, що може спасти або погубити. Тепер час, коли доля всіх у Моїх руках. Я віддав Моє життя, щоб спасти світ. І "Я, коли буду піднесений", — спасенна благодать, яку Я дам, доведе, що всі, хто буде сформований за божественною подобою і буде єдиний зі Мною, працюватимуть так, як Я працюю, Моєю силою відкупної благодаті.' Хто захоче, [нехай] разом із братами візьметься до виконання роботи, яку їм дано робити, перебуваючи на відповідальних становищах під порадою, яку дає Господь, і нехай щонайривніше прагне працювати в повній згоді з Тим, Хто так полюбив світ, що віддав Своє життя повною жертвою за спасіння світу. Я звертаюся до наших служителів: коли вони приступають до праці в наших містах, нехай служіння Слова супроводжує спокійна святість. Ми не зможемо справити належного враження на розум людей, якщо ми . . ."

"Я переписую зі свого щоденника. Істина, як вона є в Ісусі, — говоріть про неї, моліться про неї, вірте кожному слову в її простоті. Що ви здобудете, якщо помилки будуть представлені перед людьми, які відступили від віри й прислухалися до звабливих духів, людьми, які ще не так давно були з нами у вірі? Чи станете ви на бік диявола? Зверніть свою увагу на необроблені ниви. Перед нами всесвітня праця. Мені були дані представлення про Джона Келлога."

Дуже приваблива особа викладала ідеї, що лежали в основі тих облудних аргументів, які вона висувала,— погляди, відмінні від справжньої біблійної істини. А ті, хто голодні й спрагли до чогось нового, висували [такі облудні] ідеї, що старійшина Прескотт опинився у великій небезпеці. Старійшина Денієлс перебував у великій небезпеці [того, щоб] опинитися в полоні омани, ніби якби ці погляди можна було висловлювати всюди, то це було б наче новий світ.

Так, так би й було, але, поки їхні уми були так поглинуті, мені було показано, що брат Данієлс і брат Прескотт вплітали у свій досвід ідеї з духовним [спіритичним] виглядом і притягували наш народ до привабливих ідей, які, якщо можливо, обманули б навіть обраних. Я повинна викласти пером [той факт], що ці брати побачили б вади у своїх оманливих ідеях, які поставили б істину у стан непевності; і [проте] вони [будуть] виступати так, [ніби мали] велике духовне розпізнавання. Тепер я маю сказати їм [що], коли мені було показано це питання, коли старійшина Данієлс підносив свій голос, мов сурма, обстоюючи свої ідеї щодо «Щоденного», були показані подальші наслідки. Наші

люди впадали в замішання. Я бачила наслідок, і тоді мені були дані застереження, що якщо старійшина Данієлс, не зважаючи на наслідки, буде таким чином вражений і дозволить собі повірити, що перебуває під Божим натхненням, скептицизм буде посіяний усюди в наших рядах, і ми опинимося там, де Сатана поширюватиме свої послання. Укорінена невіра і скептицизм були б посіяні в людських умах, а дивні врожаї зла зайняли б місце істини. Рукописні видання, том 20, 17–22.

Історія другого покоління вказує на посилення бунту. Спіритизм, представлений «кімнатами образів» у Єзекіїля, показує, що «брат Данієлс і брат Прескотт влітали у свій досвід настрої спіритичного характеру й вабили наш народ до гарних сентиментів, які, якщо можливо, звели б навіть обраних». Спіритизм, пов'язаний із хибним поглядом на «щоденне», є символом того, що, якщо можливо, звело б навіть обраних. Вона пов'язує пантеїстичний спіритизм, який просував Келлог, із прагненням Прескотта та Данієлса тлумачити «щоденне» як Христове служіння у святині.

Вона каже їм залишити книги в спокої, маючи на увазі натиск Прескотта і Данієлса переписати книгу Юрая Сміта «Даніїла та Об'явлення», щоб вилучити його вчення, яке ототожнювало «щоденне» так само, як його ототожнив Міллер. Історичні ревізіоністи Лаодикії, яких Ісає називає «вченими», виконали дивовижну роботу над неосвіченими в адвентизмі, бо вони спотворили свідчення історії, щоб схилити тих, у кого «сверблять вуха» і хто має поверхові звички до вивчення, думати, що тема «щоденного» неважлива і що Міллер помилявся в цьому питанні. Ця ревізіоністська праця є частиною сміття, яке було показано Міллерові, що його має змести чоловік із щіткою для бруду, у час, коли повториться вияв сили Божої в Опівнічному крику.

Ми продовжимо розглядати друге покоління лаодикійського адвентизму в наступній статті.

Послання «Ідіть уперед» і досі має бути почуте й прийняте з повагою. Різноманітні обставини, що складаються у нашому світі, вимагають такої праці, яка відповідатиме цим особливим змінам. Господь потребує людей духовно гострих і проникливих, людей, над якими діє Святий Дух, які воістину отримують свіжу манну з небес. На розуми таких людей Боже Слово кидає світло, відкриваючи їм, як ніколи раніше, безпечний шлях. Святий Дух діє на розум і серце. Надійшов час, коли через Божих вісників сувій розгортається перед світом. Викладачів у наших школах ніколи не слід зв'язувати настановою, що вони мають навчати лише того, що викладалося досі. Геть ці обмеження. Є Бог, Який дає вістку, яку має говорити Його народ. Нехай жоден служитель не відчуває себе зв'язаним і нехай його не оцінюють людськими мірками. Євангеліє має здійснюватися згідно з вістями, які посилає Бог. Те, що Бог дає Своїм слугам говорити сьогодні, можливо, не було б «теперішньою істиною» двадцять років тому, але це Божа вістка для цього часу. Матеріали 1888 року, 133.